

Wiadomości

22.11.2018 13:46

Treść

„Zakochać się w Warszawie” – Trzydniowa wycieczka uczniów obecnej klasy 3b Technikum do Warszawy, w 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości.

*Jak uśmiech dziewczyny kochanej
Jak wiosny budzącej się wiew
Jak świergot jaskółek nad ranem
Młodzieńcze uczucia nieznane
Jak rosa błyszcząca na trawie
Miłości rodzącej się zew
Tak serce raduje piosenki tej śpiew
Piosenki o mojej Warszawie.*

W rytm „Piosenki o mojej Warszawie” Mieczysława Fogga, w czwartek 24 maja 2018 roku, po długiej, nocnej, ale przyjemnej podróży, dotarliśmy do stolicy.

Godzinę wcześniej, zatrzymaliśmy się w Jeruzalu. To niewielka miejscowość w województwie mazowieckim, leżąca na wschód od Warszawy. Ta spokojna wioska za sprawą serialu telewizyjnego *Ranczo*, zyskała ogromną popularność.

Centrum miejscowości to plac ze sklepem „U Krysi”, przed którym, na znanej widzom ławeczce, siedzą serialowi bohaterowie. Z tego miejsca widać zabytkowy, drewniany kościół Św. Wojciecha, który

wielokrotnie pojawia się w serialu. Świątynia została wybudowana w XVIII wieku, a jej wnętrze przepiękne jest barokowym stylem.

Do kościółka wiedzie brama, przez którą przeszliśmy, aby wziąć udział we mszy świętej. Przewodniczył jej nasz ksiądz Stanisław Ziabor, jeden z opiekunów wycieczki. Z kolei proboszcz parafii, przybliżył niezwykłą historię miejsca.

Wróćmy do Warszawy.

Po zakwaterowaniu na Saskiej Kępie, w pobliżu Stadionu Narodowego, udaliśmy się do Muzeum Wojska Polskiego. Prezentowana jest w nim stała ekspozycja przedstawiająca historię oręża polskiego, m.in. zbiór broni od czasów średniowiecza do XVIII wieku, dzieła sztuki, książki, dokumenty i fotografie. W znajdującym się obok muzeum parku, zobaczyliśmy ciężki sprzęt z okresu I i II wojny światowej, m.in: armaty, samoloty i pojazdy opancerzone.

Kolejnym etapem zwiedzania Warszawy były Złote Tarasy. Galeria położona jest w samym sercu miasta, w sąsiedztwie Dworca Warszawa Centralnego oraz Pałacu Kultury i Nauki. Pod nietypowym, nawiązującym do motywów drzewa szklanym dachem Złotych Tarasów, spotkaliśmy ludzi z różnych stron świata, szukających inspiracji i odpoczynku.

Coś dla podniebienia, czyli obiady czekały na nas codziennie w Centrum Nauki Kopernik. Przyjeżdżaliśmy na nie przez trzy dni z różnych miejsc Warszawy: tramwajem, metrem, autobusem. Codziennym towarzyszem naszych spacerów po stolicy Polski było ciepłe, majowe słońce i muskający nasze twarze – delikatny, wiosenny wiatr.

Po smacznym posiłku wróciliśmy do hotelu, aby przygotować się „na spotkanie ze sztuką”. W *Teatrze Polonia* przyjechaliśmy na

przedstawienie „Udając ofiarę”. Podczas spektaklu towarzyszył nam śmiech przez łzy... Młody mężczyzna, mimo że jest absolwentem uniwersytetu, wybiera nietypową pracę w policji – udaje ofiary podczas wizji lokalnych. Jednak rekonstrukcje zbrodni nie prowadzą do odnalezienia prawdziwego sprawcy, udowadniają z góry założoną, najprostszą tezę... Sceny policyjnych rekonstrukcji przeplatają się ze scenami z domu rodzinnego bohatera. Słyszymy hamletowskiego Ducha Ojca, który ostrzega młodzieńca przed swoim bratem próbującym zająć jego miejsce w domu...

W obsadzie sztuki znaleźli się aktorzy: Izabela Dąbrowska, Elżbieta Jarosik, Elżbieta Romanowska, Matylda Damińska, Bilguun Ariunbaatar, Piotr Borowski, Mirosław Kropielnicki, Sylwester Maciejewski, Adam Serowaniec, Jędrzej Taranek, Michał Żurawski, Stanisław Brudny.

W drodze powrotnej do hotelu, mogliśmy zachwycić się widokiem Warszawy nocą. Było pięknie, ciepło, pogodnie i chociaż każdy odczuwał zmęczenie podróżą, to ze zdumieniem zauważyliśmy, że pragniemy nacieszyć się stolicą, oddychać Warszawą, w przepiękną majową noc. „Radowało się serce”, podobnie jak we fragmencie zamieszczonej we wstępie piosenki Mieczysława Fogga. Piosenki szczególnej dla Warszawy i Polaków, bo przekazanej piosenkarzowi 16 stycznia 1945 roku, kiedy Warszawa była zrównana z ziemią przez Niemców, podczas II wojny światowej. Powszechnie płakano słuchając tego utworu w wykonaniu Mieczysława Fogga. Piosenkarz opowiadał na łamach prasy powojennej, że nigdy w życiu nie miał w swoim repertuarze tak wzruszającego utworu. Utworu o Warszawie, dla której „prócz piosenki i łzy/Jam gotów ci życie poświęcić”.

W piątek 25 maja 2018 roku powitał nas w Warszawie poranny gwar, oraz ... ksiądz Stanisław Zajor, który dbał o nasze potrzeby duchowe.

Po śniadaniu udaliśmy się na spacer po Warszawie. Zwróciliśmy uwagę na pomniki upamiętniające ludzi, dzięki którym możemy w 2018 roku, świętować 100 lat niepodległości Polski. Na ulicy Podwale, przy Murach Obronnych ujrzeliśmy Pomnik Małego Powstańca. Upamiętnia on najmłodszych uczestników Powstania Warszawskiego w 1944r. Niedaleko zobaczyliśmy Pomnik Jana Kilińskiego, który dowodził szturmem mieszkańców Starego Miasta na siedzibę ambasadora rosyjskiego w czasie insurekcji kościuszkowskiej. Udaliśmy się również na Plac Krasińskich, przy którym znajduje się Pomnik Powstania Warszawskiego. Bardzo ciekawym obiektem był Pomnik Poległym i Pomordowanym na Wschodzie, który znajduje się u zbiegu ulic Muranowskiej i gen. Władysława Andersa. Pomnik przedstawia krzyże na torach kolejowych, a na każdym znajduje się nazwa miejscowości znanej z kaźni sowieckich.

Kolejnym, obowiązkowym miejscem w Warszawie, do którego „pragnęły nasze serca” było Muzeum Powstania Warszawskiego. Placówka dokumentuje historię tego szczególnego zrywu Warszawiaków przeciwko Niemcom. Ma stanowić hołd wobec tych, którzy walczyli i ginęli za wolną Polskę i jej stolicę, pokazując następnym pokoleniom Polaków sens tamtych wydarzeń. niezwykle ciekawa okazała się ta lekcja historii poprowadzona przez pana przewodnika. Chciałoby się słuchać nie tylko trzy godziny, ale znacznie dłużej...

Ekspozycja przedstawia walkę i codzienność powstania na tle okupacji. Muzeum wykorzystuje nowoczesne techniki audiowizualne. Pozwalają one w sposób inspirujący opowiadać o historii i patriotyzmie.

Muzeum Powstania Warszawskiego to miejsce obowiązkowe! Piękna historia miasta, które powstało niczym Feniks z popiołów. Historia patriotyzmu, hartu ducha, bohaterstwa, poświęcenia, osamotnienia i niewyobrażalnej tragedii. Każdy opuszczał Muzeum z ogromnym

wzruszeniem i obietnicą, że wróci...

Mieliśmy szczęście rozmawiać z Panią Barbarą Wiktorią Lewandowską. W czasie powstania warszawskiego walczyła w szeregach Armii Krajowej, Grupa "Północ" - Oddział "Barry" - pluton "Dorsza", gdzie była sanitariuszką. Po zakończeniu powstania przebywała w niewoli niemieckiej. Po II wojny światowej wróciła do Polski, gdzie pracowała, jako redaktorka pism dziecięcych.

Po obiedzie odbyło się zwiedzanie i „obserwowanie” Stadionu Narodowego, który tego dnia -25 maja 2018 roku, gościł kibiców boksu zawodowego.

Wieczorem wybraliśmy się do Multimedialnego Parku Fontann, na przedstawienie „Księżę Niedźwiedź”. Multimedialny Park Fontann znajduje się na Podzamczu na Skwerze 1 Dywizji Pancерnej WP.

Trzeciego dnia naszej wycieczki, w sobotę 26 maja 2018 roku udaliśmy się do Muzeum Więzienia Pawiak. Więzienie zostało zniszczone przez Niemców podczas II wojny światowej, w sierpniu 1944. Ocalał prawy słup bramy i wiąz szypułkowy, który rósł tuż obok niej, po wewnętrznej stronie muru więziennego. Do drzewa rodziny pomordowanych przez Niemców więźniów, mocowały tabliczki z nazwiskami. Wiąz jednak usechł w 2004 r., dlatego pracownicy wycięli go, zdjęli z niego formę i wykonali odlew brązowy, ustawiony na tym samym miejscu w 2005 roku.

Z kolei odwiedziliśmy Powązki. Jest to wyjątkowe miejsce wycieczki po Warszawie. Pochowani są tam bohaterowie narodowi. Spacerując Aleją Zasłużonych zwróciliśmy uwagę na nagrobki znanych osób. Jest grób płk. Ryszarda Kuklińskiego, Zastępcy Szefa Zarządu I Sztabu Generalnego WP. Pochowani są tam również Aleksander Kamiński - autor książki „Kamienie na szaniec” oraz jej główni bohaterowie: Rudy

(Jan Bytnar), Alek (Aleksander Dawidowski) i Zośka (Tadeusz Zawadzki), których pamięć uczciliśmy chwilą ciszy. Główną uwagę chłopców zwróciły nagrobki Kazimierza Deyny - znakomitego piłkarza, oraz Kazimierza Górskiego - zasłużonego polskiego trenera piłkarskiego. Widzieliśmy też groby artystów: Jana Machulskiego - aktora i reżysera, Adama Hanuszkiewicza - aktora, wieloletniego dyrektora artystycznego Teatru Narodowego, oraz Jacka Kaczmarskiego - poety, kompozytora i piosenkarza, znanego głównie z piosenek o tematyce patriotycznej, np. „Mury”.

Następnym etapem naszej wycieczki - 26 maja 2018 roku - było zwiedzanie Centrum Nauki Kopernik. Mogliśmy poznawać prawa przyrody poprzez samodzielne przeprowadzanie doświadczeń na interaktywnych wystawach. Trzy godziny spędzone w Centrum nie zaspokoily naszej ciekawości.

Przed nami droga metrem i tramwajem do Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie - kościół wznoszony w Wilanowie. Świątynia jest elementem składowym kompleksu Centrum Opatrzności Bożej, w którym zawiera się również Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Stefana Wyszyńskiego oraz Panteon Wielkich Polaków.

Panteon Wielkich Polaków, znajdujący się w podziemiach Świątyni Opatrzności Bożej, nawiązuje do tradycji chowania zasłużonych dla narodu w miejscach wyjątkowych - poinformowała nas Pani przewodnik. Podobnie jak na Wawelu, są w nim grobowce osób wybitnych, których świadectwo życia zapisało się głęboko w historii naszego kraju. Obecnie w Panteonie swoje miejsce spoczynku znalazły znane i cenione osoby: poeta - ks. Jan Twardowski, kapelan Rodzin Katyńskich - ks. prałat Zdzisław Peszkowski, pierwszy szef dyplomacji III RP - prof. Krzysztof

Skubiszewski oraz tragicznie zmarli w katastrofie prezydenckiego samolotu pod Smoleńskiem: kapelan Federacji Rodzin Katyńskich, duszpasterz policjantów i motocyklistów – ks. Andrzej Kwaśnik, kapelan Warszawskiej Rodziny Katyńskiej – ks. Zdzisław Król, oraz ostatni prezydent na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski.

Na zakończenie wycieczki został nam spacer po Łazienkach Królewskich. Park powstawał w latach 1774-84. Łączy on elementy ogrodu francuskiego z krajobrazowym parkiem angielskim. Turyści uwielbiają tu spacerować, bywa tłoczno. Ogrody dostępne są aż do zmroku, a dodatkowo powstała strefa leżakowania, czynna codziennie w godzinach otwarcia zabytkowego Ogrodu.

Trzy dni i trzy noce majowe 2018 roku pozwoliły nam „być w Warszawie i z Warszawą”, nieco się jej nauczyć i zrozumieć, że Warszawa to miasto święte, budowane na polskiej krwi. Miast, które zjednoczyło Polaków z trzech zaborów w jeden naród i w jedno państwo – Polskę.

Wszystkim uczestnikom wycieczki należą się podziękowania za bardzo kulturalne i eleganckie zachowanie podczas wędrówek po Warszawie. Tytaniczną pracę logistyczną wykonał uczeń Paweł Pawełczek, szczegółowej dokumentacji fotograficznej dokonała uczennica Katarzyna Jabłczyk. Opiekunami wycieczki byli ksiądz mgr Stanisław Ziajor i Pani mgr Ewa Rąpała.

Opracowanie: Ewa Rąpała

